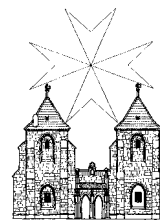

Konventuální kostel Panny Marie Pod řetězem

občasník, informace

DUBEN L.P. 2017

Bohoslužby.

Pravidelná mše svatá je slavena v **neděli v 10:00 hodin a v úterý** (během postní doby s nešporami) **a o Prvním pátku měsíce (7. dubna 2017) a o pátcích postní doby v 17:30 hodin.**

Mše sv. o 3. neděli v měsíci (16. dubna 2017) je slavena latinsky.

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 30 minut přede mší sv. nebo dle domluvy s knězem.

Během postní doby každý pátek v 17:00 hodin se koná **pobožnost křížové cesty**.

Květná neděle 9. dubna 2017: v 10:00 hodin v bráně nádvoří kostela bude žehnání ratolestí a pak průvod na památku vjezdu Páně do Jeruzaléma a mše sv.

Ve čtvrtek 13. dubna 2017, na **Zelený čtvrtek**, mše sv. na památku Večeře Páně bude sloužena v 17:30 hodin.

Obřady Velkého Pátku ani Velikonoční vigilie v našem kostele nebudou slaveny.

V pátek 14. dubna 2017 (**Velký Pátek**) je **den přísného postu** „zdrženlivosti“ a také „újmy“. „Zdrženlivost“ se vztahuje na maso teplokrevných zvířat, protože byla v tradici vždy považována za určitý komfort v běžné stravě. Ryby byly naopak chápány jako pokrm chudých a půst zdrženlivosti se na ně nevztahuje. Tento půst se týká všech křesťanů od 14 let. Na Popeleční středu jsou dospělí křesťané (od 18 do 60 let), kteří nejsou nemocní, vázáni také půstem „újmy“, což znamená, že pouze jednou za den se smí najíst do sytosti.

Na **slavnost Zmrtvýchvstání Páně** (Velikonoční neděle, 16. dubna 2017) bude mše sv. v 10:00 hodin, na jejím konci bude pak žehnání pokrmů.

O Pondělí velikonočním bude mše sv. v 10:00 hodin.

Den a hodina		Slavení	poznámka
1.	sobota		
2.	neděle 10:00	5. neděle postní (Iudica)	
3.	pondělí		
4.	úterý 17:30		s nešporami
5.	středa		
6.	čtvrtek		
7.	pátek 17:30		17:00 Křížová cesta
8.	sobota		
9.	neděle 10:00	KVĚTNÁ NEDĚLE (In Palmis seu In Passione)	
10.	pondělí		
11.	úterý 17:30		s nešporami
12.	středa		
13.	čtvrtek 17:30	ZELENÝ ČTVRTEK	
14.	pátek	VELKÝ PÁTEK	
15.	sobota	BÍLÁ SOBOTA	

16.	<i>neděle</i>	10:00	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – PASCHA	<i>Latine</i>
17.	<i>pondělí</i>	10:00	<i>Pondělí v oktávu velikonočním</i>	
18.	<i>úterý</i>	17:30	<i>Úterý v oktávu velikonočním</i>	
19.	<i>středa</i>		<i>Středa v oktávu velikonočním</i>	
20.	<i>čtvrtek</i>		<i>Čtvrtek v oktávu velikonočním</i>	
21.	<i>pátek</i>		<i>Pátek v oktávu velikonočním</i>	
22.	<i>sobota</i>		<i>Sobota v oktávu velikonočním</i>	
23.	<i>neděle</i>	10:00	2. neděle velikonoční (IN ALBIS) <i>Neděle Božího Milosrdenství</i>	
24.	<i>pondělí</i>		sv. Jiří, mučedníka	
25.	<i>úterý</i>	17:30	SV. MARKA, EVANGELISTY	svátek
26.	<i>středa</i>			
27.	<i>čtvrtek</i>			
28.	<i>pátek</i>		sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka; sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze	
29.	<i>sobota</i>		SV. KATEŘINY SIENSKÉ, PANNY A UČITELKY CÍRKVE, PATRONKY EVROPY	svátek
30.	<i>neděle</i>	10:00	3. neděle velikonoční	

„*Te Deum Laudamus*“ – koncert duchovní hudby.

Suverénní Rytířský a Špitální řád sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty a Společnost pro duchovní hudbu za finanční podpory Městské části Praha 1 zve do řádového kostela Panny Marie Pod řetězem v Lázeňské ulici v Praze 1 – Malé Straně v pondělí 17. dubna 2017 od 17:00 hodin na letošní pátý koncert duchovní hudby z cyklu Pocta chrámovým kůrům Prahy 1. Účinkuje Aneta Schvarzová – soprán, Vilém Hofbauer – trubka a Petr Čech – varhany. Na program budou skladby G. F. Händela, F. Mendessohn-Bartholdyho a L. Janáčka. Vstup na koncert je volný.

Světový den mládeže pražské arcidiecéze

V pátek a v sobotu před Květnou nedělí (7. a 8. dubna 2017) se v rámci Světového dne mládeže uskuteční setkání mladých lidí naší arcidiecéze s otcem kardinálem. Cílem tohoto setkání je oslovit křesťany ve věku cca 14-26 let a nabídnout jim kvalitní program, který by byl povzbuzením v jejich víře i v jejich životě, a posílit společenství mladých lidí v rámci celé arcidiecéze. Do přípravy programu je zapojena řada mladých z různých společenství v arcidiecézi a centrálním tématem letošního programu bude motto od papeže Františka „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný“.

Program začíná v pátek ve 20:00 hod. v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze na Vinohradech. Hlavní program pak začíná v sobotu v 9:30 hod. v kostele sv. Ludmily na Náměstí Míru a bude pokračovat na Arcibiskupském gymnáziu. Podrobné informace o programu naleznete na webu <http://www.adcm.cz>.

Tomuto setkání předchází v týdnu před Květnou nedělí (2. – 9. 4. 2017) „**Týden modliteb za mládež**“, který je vyhlášen biskupy. I letos Sekce pro mládež ČBK připravila brožurku k tomuto účelu.

Cíle tohoto týdne jsou tři:

- doprovázet aktivity mládeže a aktivity pro mládež společnou modlitbou,
- pomoci mladým lidem uvědomit si, že jsou živou součástí společenství církve,

- vnímat krásu i náročnost životního období, ve kterém se uskutečňují volby ovlivňující celý následný život, společnost i církve.
Brožurku k Týdnu modliteb za mládež najdete na <http://tmm.signaly.cz>.

Architektura VII. dne.

V Centru současné kultury DOX v Holešovicích (Poupětova 1, Praha 7; tramvaj 6 a 12, zastávka Ortenovo náměstí) probíhá zajímavá výstava nazvaná Architektura VII. dne. Výstava potrvá do 22. května 2017.

V osmdesátých letech se Polsko nedobrovolně stalo největší světovou laboratoří tzv. bottom-up architektury.

Od konce 2. světové války bylo v Polsku postaveno 3 780 kostelů, což je více než v jakékoliv jiné evropské zemi. Většina z nich byla postavena v osmdesátých letech, tedy v době, kdy výstavba kostelů nebyla ani povolena ani zakázána, a tudíž sehrála významnou roli v politice studené války.

Autoři projektu Architektura VII. dne – Iza Cichońska, Karolina Popera a Kuba Snoppek – se snaží uceleně dokumentovat tyto polské kostely a okolnosti jejich vzniku. Nejen že se tyto stavby vzpírají prefabrikaci a pravidelnosti příznačné pro tehdejší architekturu východního bloku, ale jsou i výsledkem komunitní snahy, která stavěla na lokálním financování a investicích, dávno předtím než se tyto přístupy staly trendy v architektuře 21. století.

Více na <http://www.dox.cz/cs/vystavy/architektura-vii-dne> a <http://www.architektura7dnia.pl/>.

Kristův pokoj nerozděluje, ale sjednocuje

Homilie papeže Františka při mši sv. o neděli Božího milosrdenství, 3. dubna 2016, nám. sv. Petra v Římě.

Přeložil P. Milan GLASER, SJ, www.radiovaticana.cz

„Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč“ (Jan 20,30). Evangelium je kniha o Božím milosrdenství, k přečtení a k opětovnému čtení, protože to, co Ježíš řekl a učinil, je výrazem Otcova milosrdenství. Ne všechno však bylo zapsáno; evangelium milosrdenství zůstává otevřenou knihou, kam je třeba neustále zapisovat znamení Kristových učedníků, konkrétní gesta lásky, jež nejlépe dosvědčují milosrdenství. Všichni jsme povoláni stát se živými pisateli evangelia, nositeli dobré zvěsti pro každého muže a ženu dneška. Můžeme tak činit prokazováním skutků tělesného a duchovního milosrdenství, jež jsou součástí křesťanského životního stylu. Těmito jednoduchými a mocnými gesty, někdy dokonce neviditelnými, můžeme navštěvovat potřebné a přinášet jim Boží něhu a útěchu. Tak pokračuje to, co uskutečnil Ježíš v den Velikonoc, když do srdcí vystrašených učedníků vlil Otcovo milosrdenství, Ducha svatého, který odpouští hříchy a dává radost.

Ve vyprávění, které jsme slyšeli, se však vyskytuje zřetelný kontrast: na jedné straně je tu bázeň učedníků, kteří zamykají dveře; na druhé Ježíšovo poslání, které je vede do světa, aby nesli zvěst odpuštění. Tento kontrast může být také v nás. Je to vnitřní boj mezi uzamčeností srdce a povoláním lásky k odemčení zavřených dveří a vyjití z nás samotných. Kristus, který z lásky vstoupil zavřenými dveřmi hříchu, smrti a pekel, touží vstoupit do každého, aby dokořán otevřel zavřené brány srdce. On, který vzkříšením přemohl strach a bázeň, které nás

uvězňují, chce dokořán otevřít naše zavřené dveře a pověřit nás posláním. Cesta, kterou nám vzkříšený Mistr ukazuje, je jednosměrná, vede pouze jedním směrem, vede nás, abychom vycházeli ze sebe a dosvědčovali hojivou moc lásky, kterou si nás získal. Vidíme před sebou často raněné a bázlivé lidstvo, které nosí jizvy bolesti a nejistoty. V hluboce prožitém volání po milosrdenství a pokoji slyšme dnes každý z nás důvěřivé Ježíšovo povolání: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás“ (v.21).

Každá nemohoucnost může v Božím milosrdenství nalézt účinnou pomoc. Jeho milosrdenství se totiž nezastavuje opodál, přeje si jít vstříc každé nouzi a osvobodovat z mnoha forem otroctví, které sužují náš svět. Chce dosáhnout na rány každého, aby je zahojil. Být apoštoly milosrdenství znamená dotýkat se Jeho ran a hladit je. Jsou přítomné také dnes na těle a duši Jeho bratří a sester. Když tyto rány hojíme, vyznáváme Ježíše, zpřítomňujeme Jej a ožívujeme; umožňujeme druhým, aby se rukou dotkli Jeho milosrdenství a uznali: „Pán a Bůh“ (srov. v.28), jako to učinil apoštol Tomáš. To je posláním, které je nám svěřeno. Tolik lidí žádá, aby se jim dostalo slyšení a pochopení. Evangelium milosrdenství skrze hlásání a zapisování do života hledá lidi trpělivého a otevřeného srdce, „milosrdné Samaritány“, kteří dovedou soucítit a ztížit se před tajemstvím bratra a sestry; žádá velkorysé a radostné služebníky, kteří mají rádi druhé zdarma a nic nežadají zpět.

„Pokoj vám“ (v.21) – to je pozdrav, kterým se Kristus obrací ke svým učedníkům; je to stejný pokoj, který očekávají lidé naší doby. Není to vyjednaný mír, není to pozastavení něčeho, co se nedaří: je to Jeho pokoj, který vychází ze srdce Zmrtvýchvstalého, pokoj, který přemohl hřích, smrt a strach. Je to pokoj, který nerozděluje, ale sjednocuje; je to pokoj, který nenechává o samotě, ale dává nám pocítit, že jsme přijímáni a milováni; je to pokoj, který trvá v bolesti a dává rozkvést naději. Tento pokoj se stejně jako o Velikonocích vždycky rodí a obrozuje Božím odpuštěním, které srdci odnímá nepokoj. Být nositelem Jeho pokoje – takové je posláním svěřené církvi v den Velikonoc. Narodili jsme se v Kristu jako nástroje smíření, abychom nesli všem Otcovo odpuštění a ve znameních milosrdenství zjevovali čistou láskou Jeho tvář.

Responsoriální Žalm praví: „Jeho milosrdenství trvá navěky“ (117/118, 2). Jeho milosrdenství je opravdu věčné, nekončí, nevyčerpá se, nevzdává se před uzavřeností a nikdy se neunaví. V tomto „navěky“ nacházíme oporu v chvílích zkoušky a slabosti, protože máme jistotu, že Bůh nás neopouští, zůstává s námi navždy. Děkujeme za tuto Jeho tak obrovskou lásku, kterou nemůžeme pochopit. Je převeliká. Prosme o milost, aby nás nikdy neomrzelo čerpat z Otcova milosrdenství a nést je do světa; prosme, abychom byli milosrdní a všude šířili moc evangelia a abychom napsali ty stránky evangelia, které apoštol Jan nenapsal.

Pouze pro vnitřní potřebu společenství u kostela Panny Marie Pod řetězem na konci mosta.

<http://www.maltezskyrad.cz>

SUVERÉNNÍ ŘÁD MALTÉZSKÝCH RYTÍŘŮ

fr. Filip M. SUCHÁN, OPræm

České Velkopřevorství

rektor kostela

telefon: 257 530 824

telefon: 731 402 597

e-mail: gpb@smom.cz

e-mail: pmariapodretezem@seznam.cz